

TROJE

Troje trilogie (deel 3)

Blijspel in acht scenes

door

KOOS TERPSTRA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TROJE – Troje trilogie (deel 3)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KOOS TERPSTRA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HECABE

CASSANDRA

HEKTOR

ANDROMACHE

SCENE 1

HECABE (*komt op*): Soms heb ik het gevoel dat alles stilstaat. Dat alles zich herhaalt.... Dat steeds alles opnieuw gebeurt. Hoe kan ik dat stoppen. (*lange pauze. Cassandra, Hektor en Andromache komen op*) Hoe kan ik dat stoppen. (*pauze*) Cassandra, lees mijn hand.

CASSANDRA: Ik ben ziek.

HECABE: In mijn hand leest ze wat er allemaal gaat gebeuren.

ANDROMACHE: Er komt een dag dat ik helemaal vrij ben, dat ik niemand rekenschap hoeft af te leggen, dat ik kan zijn wie ik wil zijn.

HECABE: Ze was prachtig verliefd. Wat was ze mooi verliefd. Ze was als een droom. D'r rode haar glansde, leek vuur te zijn, een uitslaande brand. Je zag het bloed door 'r lijf kolken. Ze was te groot voor zichzelf. Wat is er mooier dan een verliefde vrouw. Een vrouw die gevonden heeft wat ze zocht. Je wilde 'r aanraken. Je wilde bij 'r zijn. Je wilde zelf zo'n bleke huid waar de sproeten overheen dansen; je wilde je neus in dat pas gewassen haar duwen. Een prachtige vrouw. Een gelukkige vrouw. Ze kwam bij ons nadat haar familie was uitgemoord. Door Achilles.

CASSANDRA: Achilles.

ANDROMACHE: Achilles.

HECABE: Laten we hopen dat Hektor 'r alles kan geven wat ze moet inhalen. Dat dachten we toen. Dat hoopten we toen.

ANDROMACHE: Zul je altijd van me houden.

HEKTOR: Ja.

ANDROMACHE: Zul je me nooit pijn doen.

HEKTOR: Nee.

ANDROMACHE: Zul je me altijd bewonderen om mijn vrijheid en mijn onafhankelijkheid.

HEKTOR: Dat is het mooiste wat je hebt.

ANDROMACHE: Zul je me nooit verdriet doen.

HEKTOR: Nooit.

ANDROMACHE: Zul je altijd eerst aan mij denken en dan pas aan jezelf.

HEKTOR: Altijd.

ANDROMACHE: Zul je altijd groot en sterk blijven. Zal ik altijd trots op je kunnen blijven zijn.

HEKTOR: Ik hoop het.

ANDROMACHE: Beloof je dat je pas na mij zult sterven. (*Hektor zwijgt*) Beloof het.

HEKTOR: Ik beloof het.

ANDROMACHE: Eet me op.

HEKTOR: Nee.

ANDROMACHE: Eet me op.

HEKTOR: Te bloederig.

ANDROMACHE: Dan eet ik jou op. Ik ben niet bang voor een beetje bloed. *(ze eet hem op)*

CASSANDRA: Ik weet niet of ze nou wel de juiste vrouw voor Hektor is. Ze maakt hem week. Ze maakt hem kinderachtig.

HECABE: Mensen die van elkaar houden maken elkaar altijd week en doen altijd kinderachtig Cassandra.

CASSANDRA: Dat maakt het zo erg.

ANDROMACHE: Au, je doet me zeer. Je doet me zeer Hektor!

HEKTOR: Dat was per ongeluk. Omdat je me beet.

ANDROMACHE: Je deed me zeer, Hektor.

HECABE: Er werd een kind geboren. Geboren uit liefde. Mijn eerste kleinkind. Een jongetje. En hij heette Astyanax. *(laat foto's zien)*

CASSANDRA: Je bent vader nu.

HEKTOR: Ja.

CASSANDRA: Wie had dat ooit kunnen denken. Mijn broertje die vader is. Ik vind het leuk hoor. *(Hektor lacht een beetje schaapachtig)*

ANDROMACHE: Zeg dan wat.

HEKTOR: Wat moet ik zeggen. *(pauze. Andromache bekijkt hem verliefd)*

ANDROMACHE: D'r gaat heel wat in je hoofd om, hè.

HEKTOR: Ja.

ANDROMACHE: Als je ooit tegen me liegt dan vermoord ik je. *(kust hem)*

HECABE: En toen kwam de oorlog.

CASSANDRA: Toen kwam de oorlog. *(Hecabe gaat af)*

ANDROMACHE: Waar ga je heen?

HECABE: Ik ga even naar Astyanax. Hem even gedag zeggen.

ANDROMACHE: Nee. Je blijft hier.

HECABE: Ik wilde hem alleen even gedag zeggen.

ANDROMACHE: Nee, zeg ik. Ik zeg toch nee.

HECABE: Lieve schat, het is mijn kleinkind.

ANDROMACHE: Het is mijn kind.

CASSANDRA: Wat kan er nou voor kwaad in schuilen als ze even dat kind ziet.

HECABE: Bemoei je 'r niet mee Cassandra.

ANDROMACHE: Ik zeg dat niet om vervelend te zijn. Ik moet de hele dag met 'm optrekken. Ik heb er altijd last van als jij geweest bent.

En ik wil dat je hier blijft.

HECABE: Ik zal hem niet verwennen.

ANDROMACHE: Dat doe je toch.

HECABE: Andromache.

ANDROMACHE: Het is mijn kind en ik mag met mijn kind doen wat ik wil. (*tegen Hektor*) Sinds we hier terug zijn in Troje heb ik jou geen dag gezien en ik hoef nu ook niets van je te horen. (*tegen Hecabe*) En je hoeft me niet zo aan te kijken, want ik voel me toch niet schuldig. (*pauze*) Het gaat goed met Astyanax. Het is een lief kind. En dat wil ik zo houden. Punt. (*pauze*) Vinden jullie me onredelijk. Zeg dat dan. Ik vind mezelf niet onredelijk. Ik heb mezelf nog nooit onredelijk gevonden. Als ik onredelijk ben, dan verander ik dat. Ik weet wat ik doe.

HECABE: We vinden je niet onredelijk, Andromache.

ANDROMACHE: Ik zie aan je ogen dat je 'r anders over denkt. (*tegen Cassandra*) En aan jou al helemaal. (*pauze*) Oke, ga dan maar naar hem toe als je wilt. Als je hier niet wilt blijven. Dan los ik het straks wel weer op. Jij die hem verwent. Hektor die hem leert vechten. En ik moet er een goed mens van maken. Nou, ga dan!

CASSANDRA: Je moet niet gaan, mama.

ANDROMACHE: Ze kan heel goed zelf uitmaken wat ze doet.

CASSANDRA: Dat kan ze niet.

HECABE: Maken jullie geen ruzie met z'n tweeën. Er is al rotzooi genoeg.

CASSANDRA: We maken geen ruzie.

ANDROMACHE: Wat doen jullie hier. Zijn jullie hier om het me moeilijk te maken.

HECABE: Andromache, we zijn hier omdat we van je houden.

ANDROMACHE: Als Hektor met iemand anders was getrouwd had je van die andere gehouden. Ja, sorry hoor. Nou, ga naar Astyanax. Maar verwen hem niet. En als ie wil vechten moet je hem dat verbieden. (*Hecabe beweegt niet*) Of ga je me een schuldgevoel aanpraten. Ga dan. (*Hecabe gaat af*) Kom mama, geef me een kusje. (*kust Hecabe*) Ik ben niet zo slecht als ik er uitzie.

HECABE: Dat weet ik. (*gaat af*)

ANDROMACHE: Je geeft hem geen snoep hè. (*Hecabe af. Pauze*) Ze wordt oud. Dat merk je aan alles.

CASSANDRA: Je bent te hard voor 'r.

ANDROMACHE: Ze heeft toch niet stiekem snoep voor hem meegenomen.

CASSANDRA: Niet dat ik weet.

ANDROMACHE: En je hoeft me in mijn eigen huis niet te vertellen

hoe ik me moet gedragen. *(pauze)* Hektor, waarom zie ik je niet meer.

CASSANDRA: Er is een oorlog aan de gang, Andromache.

ANDROMACHE: Wat heb ik met die oorlog te maken. Wat heb IK met die oorlog te maken... Hektor en ik waren gelukkig... Wat hebben WIJ met die oorlog te maken.

HEKTOR: Ik heb geen andere keus Andromache. Mijn familie is in gevaar. Mijn vader. Mijn moeder. Ze roepen me niet voor niets terug.

ANDROMACHE: IK ben je familie. Waarom dacht je dat ik met je uit Troje weg wilde.

HEKTOR: Maar dit is een andere situatie. Ik moet terug.

ANDROMACHE: Wat heb IK met die oorlog te maken.

CASSANDRA: Je zit er in. *(pauze)*

HEKTOR: Ik heb me in jaren niet zo eenzaam gevoeld. *(pauze. Hecabe op)*

ANDROMACHE: Ben je nu al terug.

HECABE: Ik dacht dat je niet wilde dat ik langer zou blijven.

ANDROMACHE: Hoe is 't met hem. Huilt ie niet?

HECABE: Waarom zou ie huilen.

ANDROMACHE: Heb je hem snoep gegeven.

HECABE: Ik heb toch gezegd dat ik hem geen snoep zou geven.

ANDROMACHE: Daar hoeft je niet zo beledigd op te reageren. Ik vraag het alleen maar. *(pauze)*

HECABE (tegen Cassandra): Ga je ook nog naar 'm toe. Hij vroeg naar je.

CASSANDRA: Nee. Ik heb niks met 'm. Moet ik weer zien wat ie allemaal kan.

HECABE: Het is een kind, Cassandra!

CASSANDRA: Buiten lopen ook allemaal kinderen.

HECABE: Ik kan 'r af en toe wel vermoorden.

ANDROMACHE: Maar ze heeft wel gelijk.

HECABE: Is dat voor mij bedoeld?

ANDROMACHE: Doe ermee wat je wilt.

HECABE: Ik ben geen moeder die 'r kinderen de oorlog instuurt.

ANDROMACHE: Maar al je kinderen vechten in de oorlog.

HECABE: Maar ik ben geen moeder die 'r kinderen de oorlog instuurt. Hoe denkt je over me.

ANDROMACHE: Ik zie wat ik zie.

HECABE: Dan kijk je niet goed. Mijn kinderen zijn opgevoed in vrede. Voor mij geen oorlog. Voor mij niet. Wat denk je van me. Dat ik ze met de paplepel het vechten heb ingegeven. Dat ik ...

ANDROMACHE: Ik denk niet. Ik kijk. Ik wil dat jullie nu weggaan.

HECABE: Maar Andromache ...

ANDROMACHE: De enige die ik wil zien is Hektor. En dat is de enige die ik niet zie. En ik wil het niet meer over de oorlog hebben, en ik wil dat jullie weggaan. Als Hektor er niet is, hoef ik jullie ook niet. Dan ben ik liever alleen. Ik vond het lief dat jullie er waren, maar nu moeten jullie gaan. Weet je, ik hou echt van jullie. Van jou ook. Je bent me eigenlijk heel lief, Cassandra. Het wordt me alleen allemaal soms wat veel. Die oorlog. Hektor. Ik weet niet eens of ie nog wel leeft. Ik zit er een beetje doorheen denk ik. Nee je hoeft me niet aan te raken. Ik zou zo graag m'n eigen moeder met Astyanax willen laten spelen. M'n vader. M'n eigen broers. Waarom zijn die niet hier.

CASSANDRA: Omdat ze dood zijn.

HECABE: Cassandra!

ANDROMACHE: Je bent niet de enige die het moeilijk heeft. Ook al denk je van wel.

CASSANDRA: Zo bedoel ik het niet.

ANDROMACHE: Je haat me, hè.

CASSANDRA: Ik heb jouw vader en je broers niet gedood, dat heeft Achilles gedaan! Richt je woede op Achilles. Niet op mij. Richt je woede op de oorlog. Niet op mij.

ANDROMACHE: Ik hoop dat er een dag komt dat ik helemaal vrij kan zijn. Ik vind dat ik recht heb op 'n gelukkig leven. Ik ben op zoek naar mezelf. Dat is alles. *(tegen Hecabe)* Vertel ze de waarheid. Er zijn zoveel mensen die leugens vertellen, zorg dat je de waarheid vertelt. *(tegen Hektor)* Kom hier, lieve schat van me. Je bent alles voor me, alles wat een ander mens voor mij kan zijn. Ik ben trots op je. Je windt me op. Ik zou in je willen kruipen. Als ik tegen je aan sta voel ik me veilig. Als je praat voel ik me gelukkig. Als je zwijgt weet ik wat je met je adem zegt, en voel ik me warm. Je bent van mij, Hektor, je maakt me tot wie ik ben. Ik zou mijn nagels in je kunnen zetten, want ik weet dat ik je nooit pijn kan doen. M'n tanden, zodat je bloed gaat vloeien, het bloed dat ook van mij is, dat voor mij stroomt en waar ik van hou. Ik hou van je lach, van je jongensachtigheid, ik hou van je armen, ik hou van je ogen, ik hou ervan hoe je me omarmt, wie je voor me bent. De hardheid van je huid, die zacht kan zijn als ik er met mijn haren langs streel. En nooit zal ik woorden genoeg hebben om jou te zeggen wat je voor me betekent. Kijk naar de zon en dan weet je het, voel een lauw warme wind het huis binnenkomen die de gordijnen zachtjes meeneemt en weet hoe mijn gedachten altijd bij je zijn. Jij, Hektor, bent niet wat ik gedroomd heb, nee, jij, Hektor, jij bent al mijn nog te dromen dromen, het water als ik dorst heb, de vader van mijn kind. Hektor ik hou van jou, ik hou van jou, ik hou

van jou. Ik hou zoveel van je dat ik je zou kunnen vermoorden. Bescherm me eeuwig. Laten we altijd samen zijn. (*tegen Hecabe*)
Zorg dat je de waarheid vertelt.

HECABE: Je haat de wereld die er ook niets aan kan doen. Fris je wat op. Dat helpt. Gooi wat water over je gezicht, dan ga je weer anders denken. Er is niemand die wat aan die oorlog kan doen. Niemand. Maak het jezelf niet onmogelijk. Fris jezelf op. Laat die negatieve gedachten je niet meenemen. Een beetje water over je gezicht doet soms wonderen. We houden van je. (*Andromache en Hecabe af*)

SCENE 2

CASSANDRA: Ik keek op een gegeven moment in de ogen van mijn moeder en ik realiseerde me dat ik fout zat. Het was voor 't eerst in jaren dat ik IN haar ogen keek. Ik realiseerde me dat ik 'r al die jaren alleen maar beoordeeld had. M'n eigen moeder. Dat was het moment dat ik besloot geen voorspellingen meer te doen. En je weet hoe ik te keer ben gegaan voor de oorlog.

HEKTOR: Ja, dat zal ik niet snel vergeten.

CASSANDRA: Wat ik niet gedaan heb! Niets heeft 't geholpen. Punt na punt heb ik gelijk gekregen. Ik heb de oorlog voorspeld. Ik heb Paris gesmeekt niet bij Menelaos op bezoek te gaan. Ik heb hem bezworen dat als hij Helena mee zou nemen dat dat gedonder zou geven. Ik heb geschreeuwd dat Helena de oorzaak zou worden van dit alles. Dat ze teruggestuurd moest worden naar 'r man. Ik heb alles gezegd. Niemand heeft me geloofd. M'n haren los, hysterisch, tierend, vechtend voor dat wat ik geloofde, woedend omdat ze niet naar me luisterden, omdat ik het zag en voor gek versleten werd. En je weet hoe ik uit kan pakken als ik echt wat vind. En alles is gegaan zoals het gegaan is. En alles wat ik gedaan heb heeft geen enkele zin gehad. Iedereen die ook maar iets tegen de oorlog deed werd als een verrader beschouwd. Ik ben veranderd Hektor.

HEKTOR: Je voelt niets meer.

CASSANDRA: Ik voel dat dat wat er gaat gebeuren dit keer met mij te maken heeft. Maar ik wil het niet meer weten. Misschien is dat de manier om het niet te laten gebeuren. Ik wil het gewoon niet meer weten. Het verandert toch niets. En de enige die ik pijn doe ben ik zelf. Het is heus niet altijd leuk de gekke priesteres uit te hangen. Ik wil 'r weer bij horen, Hektor. Broertje van me. Ik ben blij dat je bij me komt af en toe. Ik wil leven. Ik wil van jullie genieten. Ik wil mijn moeder oud zien worden. Jou bij me hebben. Het enige wat ik deed was naar mensen kijken, weten wat ze zou overkomen en me verbazen dat ze regelrecht op hun ongeluk afliepen. Niet zo gek dat ze me niet geloofden. Ik leek wel een wetenschapper die insecten aan het analyseren was. Nu denk ik dat iedereen het eigenlijk wel wist, dat iedereen eigenlijk alles aan ziet komen, de belangrijke dingen, maar dat ze het niet willen zien. Iedereen weet alles al, maar de wil is er niet. *(pauze)*

HEKTOR: Wat is het lang geleden dat we kinderen waren.

CASSANDRA: Voor jou is dat niet zo lang geleden.

HEKTOR: Jij bent nooit een kind geweest.

CASSANDRA: Oh jawel... Oh jawel... Voor mezelf wel hoor.

Misschien ben ik het nog steeds wel.

HEKTOR: Doe niet zo wijs. *(pauze)* Wat is dit toch een mooie stad, Cassandra.

CASSANDRA: Het is nog steeds een mooie stad.

HEKTOR: Sinds we kinderen waren heb ik me niet meer zo gevoeld - dat we zo bij elkaar zaten en jij die tegen me aan zit te praten - misschien heb jij me wel held gemaakt. Altijd maar verhalen die me dwongen tot nadenken, je gaf nooit op. Het is maar goed dat ik ouder geworden ben.

CASSANDRA: Ja. Nu moet ik naar jou luisteren. Niemand die naar mij luistert. Jij ook niet.

HEKTOR: Kom eens hier. Waarom zo verbitterd. Dat verdienen we niet. Ik verdien het niet. Je bent m'n zusje. M'n grote zus.

CASSANDRA: Je grote zus.

HEKTOR: M'n zusje. Eén van de liefste dingen die ik heb.

CASSANDRA: Dingen?

HEKTOR: Iemand waardoor ik nooit zal vergeten wie ik ben.

CASSANDRA: Ook al maken ze een held van je.

HEKTOR: Zolang jij maar geen held van me maakt.

CASSANDRA: Mag ik je even vasthouden.

HEKTOR: Wat doen we dan nu.

CASSANDRA: Nee, ik wil jou even vasthouden. Jij houdt mij nu vast. *(pakt Hektor vast)* Ik moet janken.

HEKTOR: Dat is toch niets voor jou.

CASSANDRA: Nee. *(lacht)* Wat voor verhalen vertelde ik je dan.

HEKTOR: Die zitten niet meer hier *(wijst op hoofd)* maar hier. *(wijst op hart)*

CASSANDRA *(lacht)*: Ik wou dat ik weer wat van die verhalen hier *(wijst hoofd)* had.

HEKTOR: Wat is er van ons geworden.

CASSANDRA: Mensen hebben helden nodig.

HEKTOR: Dat bedoel ik niet.

CASSANDRA: Weet ik.

HEKTOR: Laat me maar los nu. Stel dat Andromache ons zo ziet, dat zal ze niet leuk vinden.

CASSANDRA: Ik ben je zus!

HEKTOR: Je moet niet zo streng voor 'r zijn. *(pauze)* Hoe gaat 't met moeder.

CASSANDRA: Ze is heel ongelukkig. Uit angst slaapt ze niet meer. Minstens al een half jaar niet. En als ze slaapt heeft ze nachtmerries. We hebben vannacht allemaal over je gedroomd. Wat is er?

HEKTOR: Ik wil het niet weten geloof ik.

CASSANDRA: Ik stop al.

HEKTOR: Ja, doe dat maar. *(pauze)* Ik moet niet weten wat er gaat gebeuren. Ik moet op mezelf kunnen vertrouwen. Ik moet overleven buiten Cassandra. Elke voorspelling maakt me machteloos. Hoe kan ik vechten als de uitkomst al vast staat. *(pauze)*

CASSANDRA: Ik hoorde dat je door de Griekse legers bent heen gebroken.

HEKTOR: Ja.

CASSANDRA: Jullie hebben geprobeerd hun schepen te bereiken. *(pauze)* Als jullie die te pakken hadden gehad was de oorlog een heel stuk dichterbij zijn einde geweest. *(pauze)* Ik zie je soms heel helder voor me. Een eenzame wolf. En als je er bent ben je gewoon wie je bent. Ik zie angst in je ogen terwijl je mond zegt dat je niet bang bent. Ik kan me niets herinneren, ik zag je gewoon, en jij was het, dat is alles.

HEKTOR: Ophouden daarmee Cassandra, dat gaat me mijn leven kosten.

CASSANDRA: Ik ben veranderd Hektor.

HEKTOR: Je doet me aan een engel denken en dat bevalt me niet.

CASSANDRA: Ben je bang?

HEKTOR: Ophouden daarmee Cassandra! Ik kan geen twijfel gebruiken als ik straks weer buiten de muren sta. Ik hoef geen dromen, ik hoef geen voorspellingen, jullie hoeven niet voor me te bidden, jullie hoeven me niet te beoordelen; maak het me niet moeilijk, dat is alles. Met rust in mijn hoofd is er niets aan de hand. Maak me niet gek, dat is het enige wat ik van jullie vraag. Dan maak ik 'n kans dit gekkenhuis te overleven. Dat is wat Andromache niet schijnt te willen begrijpen.

CASSANDRA: Je ziet 'r niet meer, hè.

HEKTOR: Nee, 't kan niet. Zit je te lachen.

CASSANDRA: Nee. *(pauze)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto